Европейски омбудсман

Преводът на страницата е генериран чрез машинен превод [Връзка]. *Машинните преводи могат да съдържат грешки, които да водят до нарушаване на яснотата и точността. Омбудсманът не поема отговорност за евентуални несъответствия. За най-надеждна и правно издържана информация направете справка с: изходната версия в английски препратката по-горе. За повече информация вижте нашата* езикова политика и политика за превода [Връзка].

Решение по случай 3490/2005/(ID)PB - Разногласие относно плащанията, дължими при изтичане на срока на договор

Решение
Случай 3490/2005/(ID)PB - **Открит на** 31/01/2006 - **Решение от** 15/12/2008

През 2001 г. жалбоподателят, италианско дружество, сключва договор с Европейската комисия по линия на Европейския фонд за развитие. Договорът е относно проект за осигуряване на адекватно водоснабдяване на завръщащите се и разселени хора в Либерия. В края на договора между жалбоподателя и Комисията възникват разногласия относно плащанията, които следва да се извършат при приключването на проекта.

В края на 2005 г. жалбоподателят се обръща към омбудсмана с редица твърдения и искове.

През юли 2007 г. омбудсманът прави предложение за доброволно уреждане на спора. Той отхвърля твърденията на жалбоподателя както и повечето негови искове, но установява, че един иск относно таксите за управлението на сметка, открита във връзка с проекта, изглежда основателен.

Комисията отговаря, че приема предложението на омбудсмана. Освен това по своя инициатива тя посочва допълнително плащане, което счита за разумно да бъде извършено на жалбоподателя като част от доброволното уреждане на спора. Комисията обаче изтъква, че няма да извърши плащанията, ако жалбоподателят не оттегли свое много сериозно изявление, касаещо предположение за фалшифициране на писмо от страна на нейните служби.

Жалбоподателят приветства отговора на Комисията, но отправя допълнителни конкретни искове. Той освен това се съгласява да оттегли изявлението си относно споменатата по-горе предполагаема фалшификация.

Омбудсманът предлага на Комисията да се свърже с жалбоподателя с оглед постигането на окончателно разрешение на спора.

В своя отговор Комисията изразява готовността си отчасти да удовлетвори допълнителните искове на жалбоподателя (възлизащи на общо 36 600 USD и на 747,89 EURO), с оглед на „ *постигане на доброволно разрешение на спора, удовлетворяващо и двете страни* ". В тази връзка тя изпраща на жалбоподателя протокол, съдържащ нейното предложение.

Разрешението на спора между жалбоподателя и Комисия е окончателно потвърдено през есента на 2008 г. В резултат на това салдото на сметката на проекта е приключено и плащанията, извършени на жалбоподателя, са съответно 48 486,79 EURO и 101 938,40 USD.

В решението си омбудсманът изтъква изключително образцовата реакция на Комисията.

Нейното отношение по време на цялата процедура е задълбочено и конструктивно, и то до такава степен, че собствените й служби изплащат на жалбоподателя допълнителни установени от тях и него съответни суми.

ОБСТОЯТЕЛСТВА, ПРЕДХОЖДАЩИ ЖАЛБАТА

1. През 2001 г. жалбоподателят, италианско дружество, и Комисията подписват договор за услуги, финансиран от Европейския фонд за развитие (ЕФР). Договорът е озаглавен „Управление на проекта за водоснабдяване на Монровия и селските райони“. Целта му е да осигури адекватно снабдяване с вода на завърналите се и разселените лица в Либерия за период от 24 месеца (от октомври 2001 г. до октомври 2003 г.).

2. За да изпълни задачите по договора за услуги, жалбоподателят е натоварен, наред с другото, с управлението на сметка за авансови средства, която е установил в местна банка. Проектът започна през декември 2001 г. и по същото време бяха предоставени средства по сметката за авансови средства.

3. През май 2003 г., поради влошаването на положението с вътрешната сигурност, Комисията официално посъветва участващите в програмата партньори по изпълнението да обмислят спиране на дейностите. Жалбоподателят обаче реши да продължи работата по проекта.

4. На 6 юни 2003 г. гореспоменатата местна банка прекратява дейността си поради избухването на гражданска война в Монровия. Това прави прехвърлянето на средства в банките в Либерия невъзможно. Поради това Комисията одобри създаването на алтернативна сметка за авансови средства в Италия.

5. По-късно през 2003 г. Комисията извърши одит и преглед на проекта. Те са довели до различни спорове с жалбоподателя както по технически, така и по финансови въпроси.

6. На 7 април 2004 г. жалбоподателят представя окончателните си доклади по проекта.

7. Въпреки неколкократния последващ обмен на кореспонденция с Комисията, жалбоподателят все още е имал редица оплаквания. Следователно на 4 ноември 2005 г. той се обръща към Европейския омбудсман.

ПРЕДМЕТ НА РАЗСЛЕДВАНЕТО

8. Омбудсманът започна настоящото си разследване във връзка с твърденията и твърденията на жалбоподателя.

Твърдения

(1) В продължение на 15 месеца, от 24 юли 2003 г. до 19 октомври 2004 г., Комисията не отговори на многократните искания на жалбоподателя за попълване на сметката за авансови средства.

(2) Като се има предвид, че в нито един момент от изпълнението на договора Комисията не е обвинила жалбоподателя в недостатъчни технически или финансови резултати и че размерът, обосновката и договорната валидност на таксата за авансови средства никога не са били поставяни под въпрос, оправданите правни очаквания на жалбоподателя са били сериозно нарушени, тъй като тя не е могла да си представи, че Комисията ще оспори със задна дата таксата за аванс, цяла година след приключването на проекта.

(3) Отне на Комисията цяла година след края на проекта да уведоми жалбоподателя за всеки проблем, независимо от факта, че въпросът е бил представен на вниманието ѝ много по-рано от договорно наети счетоводители.

(4) Комисията пренебрегна исканията на жалбоподателя за а) анализ на разходите и ползите след проекта и техническа оценка; и б) връщането на жалбоподателя на неговите сметки, които Комисията е решила да не плаща.

(5) Поради неразумните закъснения на Комисията при попълването на сметката за авансови средства жалбоподателят е финансирал предварително 30 % от проекта.

(6) Жалбоподателят е бил подложен на необичайно и несправедливо третиране по време на приключването на проекта, тъй като приключването на проекта и окончателните технически и финансови отчети е трябвало да бъдат предприети за сметка на жалбоподателя *след* края на проекта, въпреки че договорът не е предвиждал това.

Искане за 161 086,99 EUR, направено по три точки

а) Плащане на неизплатени фактури, които са декларирани и изцяло обложени в годишното финансово представяне на жалбоподателя пред данъчните органи:

— Предварително финансирани разходи за авансови средства (2 фактури): 75 931,95 USD

— Такси за техническа помощ и задържане (1 фактура): 38 880,53 EUR

б) Просрочени и компенсаторни лихви плюс девалвация по забавените фактури и предварителното финансиране на авансови средства (суми, приложими до края на декември 2005 г.):

— Относно техническата помощ: 4 847,49 EUR

— Загуби от девалвация от предварителното финансиране на сметка за авансови средства: 8 495,18 USD

— Лихви за забава/компенсаторни лихви по предварително финансиране за авансови средства: 20 988,75 USD

в) Непредвидими извъндоговорни задължения след приключване на проекта:

— Разходи и разходи, поети след края на проекта: 27 774,21 EUR

ЗАПИТВАНЕТО

9. На 31 януари 2006 г. омбудсманът поиска от Комисията да представи становище, което тя направи на 28 юли 2006 г. Становището беше препратено на жалбоподателя за становище, което той изпрати на 26 септември 2006 г. На 10 юли 2007 г. омбудсманът направи предложение за приятелско решение. Комисията отговори на това предложение на 8 януари 2008 г. Отговорът беше препратен на жалбоподателя, който представи становището си на 25 януари 2008 г. Омбудсманът препрати забележките на жалбоподателя на Комисията, която изпрати допълнителен отговор на 26 юни 2006 г. Съответно на 31 юли и 8 септември 2008 г. жалбоподателят и Комисията уведомиха Омбудсмана за постигнатото окончателно споразумение за уреждане на случая.

АНАЛИЗ И ЗАКЛЮЧЕНИЯ НА ОМБУДСМАНА

Предварителни бележки

10. Разследването приключи с успешно уреждане на спора между страните въз основа на предложение за приятелско решение, издадено от омбудсмана. Това предложение се отнася до буква а) от твърдението, посочено в точка 8 по-горе.

11. С оглед на успешния резултат от настоящото разследване и значителните усилия на двете страни за постигане на споразумение по взаимно съгласие, основната част от настоящото решение е съсредоточена върху въпросите, които са били предмет на предложението на Омбудсмана за приятелско решение. Що се отнася до допълнителните въпроси, чиято пълна оценка вече е съобщена на страните в предложението за приятелско решение на Омбудсмана, достатъчно е да се отбележи следното.

12. По отношение на първото гореспоменато твърдение Омбудсманът установи в своето предложение за приятелско решение, че Комисията изглежда не е отговорила на две искания за попълване на сметката за авансови средства, създадена за проекта, и че този пропуск изглежда несъвместим със съответните договорни правила. В отговора си на предложението за приятелско решение Комисията подчертава накратко това, което счита за изключителни обстоятелства, и че са настъпили закъснения, по-специално поради необходимостта от допълнителни проверки, за да се защитят финансовите интереси на Общността. Жалбоподателят не представи конкретни коментари в отговор на тези допълнителни забележки, направени от Комисията. В настоящия момент следва да се отбележи, че Комисията не е опровергала изрично гореспоменатата констатация на Омбудсмана, че договорните правила не се спазват стриктно. Въпреки това, като се има предвид второстепенният характер на тази част от делото и фактът, че е постигнато споразумение, омбудсманът не счита за необходимо да разгледа допълнително този въпрос.

13. По отношение на останалите твърдения омбудсманът не установи лошо администриране по отношение на второто, третото, петото и шестото твърдение. По отношение на четвъртото твърдение омбудсманът заключи, че няма достатъчно основания за по-нататъшни проверки. Що се отнася конкретно до петото твърдение, жалбоподателят представи допълнителни материали след предложението за приятелско решение в подкрепа на своите аргументи. Въпреки това, като се вземе предвид този материал за втора оценка на тази част от делото, ще са необходими допълнителни проучвания — стъпка, която не би била подходяща на този етап. Освен това Омбудсманът отбелязва, че по собствена инициатива на Комисията и независимо от констатацията му за липса на лошо управление, споразумението включва решение за изплащане на обезщетение в интерес на разрешаването на проблема по взаимно съгласие (вж. точка 28 по-долу).

14. Що се отнася до искането, омбудсманът не откри основателни твърдения, които да съответстват на части б) и в) от него. Следователно те не могат да бъдат приети.

А. Искане за плащане

Факти и оценка

15. Както беше отбелязано по-горе, жалбоподателят твърди, наред с другото, следното:

а) Плащане на неизплатени фактури, които са декларирани и изцяло обложени в годишното финансово представяне на жалбоподателя пред данъчните органи. Те са, както следва:

— Предварително финансирани разходи за авансови средства (2 фактури): 75 931,95 USD

— Такси за техническа помощ и задържане (1 фактура): 38 880,53 EUR

16. По отношение на това твърдение Комисията отбеляза в становището си, че неуспешно се е опитала да уреди висящото плащане с жалбоподателя. Проверката на общите разходи даде общо 1 927 868,92 USD. Получените попълнения възлизат на 1 856 703,09 USD. Салдото в полза на жалбоподателя е 71 165,83 USD, дължимо по сметката за авансови средства. Съществува и висяща фактура в размер на 38 880,53 EUR. Комисията заяви, че е готова да приеме, че договорът, подписан с жалбоподателя, предвижда такса за управлението на сметката за авансови средства в допълнение към възнаграждението, предоставено чрез договора за услуги. В този контекст той посочва също така, че разпоредбите на приложение II A към договора за услуги предвиждат специална такса в размер на 216 000 EUR за тази цел (посочена в приложение II B). Тя обаче отбелязва също, че това е явна грешка, допусната от нейните служби, тъй като една и съща услуга никога не трябва да получава възнаграждение два пъти и това е причината одиторите да стигнат до заключението, че исканията следва да бъдат отхвърлени. Освен това тя посочи, че преди тази сума да може да бъде уредена, трябва да се реши въпросът за обосновката на разходите за оборудване и мебели, закупени от проектните фондове и използвани в жилището на жалбоподателя. Всъщност тя се е опитала неуспешно да закрие сметките, като е призовала жалбоподателя да разреши въпроса за неоправданите разходи.

17. Омбудсманът разгледа въпроса за таксата за управление на сметката за авансови средства, както следва.

18. Въпросният договор е озаглавен „Управление на проекта за водоснабдяване на Монровия и селските райони“. Съгласно формата на договора договорната цена е 270 180 EUR. Когато съществува разминаване между разпоредбите на различните документи, те следва да се тълкуват в съответствие с реда на предимство, посочен в член 3 от специалните условия на договора. Съгласно този член:

„ Редът на приоритета на документацията за поръчката е, както следва:

— Формулярът на договора,

— Специалните условия на договора,

— Задание по приложение I към T/A.

— Приложение IIA Процедури за управление на бюджета.

— Приложение IIБ Технически предписания.

— Приложение IIC Прогноза на разходите по сметка за авансови средства.

— Приложение III Разбивка на цените на договорите.

— Приложение IV Данъчно и митническо споразумение.

- Общи условия за договори за услуги, финансирани от Европейския фонд за развитие (приложение IV към Решение № 3/90 на Съвета на министрите АКТБ/ЕИО от 29 март 1990 г.) "

19. Съгласно член 2 към договора се прилага белгийското право. Съгласно приложение I към договора срокът му би бил „[*и и*] *р]р до 360-месечни дни в Либерия и до 120 дни в Италия за период от 24 месеца.* " Параграф 1 от приложение IIA към договора предвижда, наред с другото, следното:

„ *Договорът е за управление и надзор чрез сметка за авансови средства на програмата за подобряване на достъпа до чисти води в Монровия и селските райони (...) средствата от ЕФР ще бъдат предоставени чрез гарантирана сметка за авансови средства (...) Прогнозата за разходите в евро е приложена в приложение IIIC (...)* "

20. В точка 2.4.2 от приложение IIA се предвижда , че „[е] *или управлението на сметката(ите) за авансови средства и разходите за заделени финансови ресурси, изпълнителят получава таксата, посочена в приложение IIC. Тази такса не подлежи на задържане и може да бъде изтеглена пропорционално от сметката в края на всеки отчетен период .*

21. Приложение IIIC съдържа раздел „Д„, озаглавен „ПРОГРАМНА УПРАВЛЕНИЕ", в който се предвижда сумата от 216 000 EUR (24 месеца x 9 000 EUR). Приложение IIC не съдържа разпоредба, в която изрично се посочва такса за „управление на сметката за авансови средства". Таксата за управление на сметката за авансови средства, посочена в точка 2.4.2 от приложение IIA, изглежда се отнася до сумата, посочена в раздел Д от приложение IIIC за управлението на програмата, като се има предвид, че приложение IIC не съдържа отделна разпоредба относно такса за управление на сметката за авансови средства и че договорът е бил за управлението чрез сметка за авансови средства на програма за водоснабдяване.

22. Приложение III, озаглавено „Разбивка на договорните цени", включва по-специално

следните данни:

" *Хонорари (задръжки) за човекодни на служба*

а) Услуги на г-н Крейг Смит:

в Либерия: ЕВРОТО

Такси за човек/ден за 300 дни при EUR 425/ден 127.500

За дневни на човек/ден за 300 дни при 138/ден 41.400

в Италия:

Такси за човек/ден за 120 дни при 350 EUR/ден 42.000

б) Услуги в Либерия за одобрени краткосрочни експерти

Такси за човек/ден за 300 дни при 300 EUR/ден 18.000

На дневни на човек/ден за 300 дни при 138/ден 8.280

Пътни разходи...

Общо 270.180 ."

23. С оглед на гореизложеното Омбудсманът счете позицията на Комисията в този случай за разумна, а именно, че службите на съответните служители на жалбоподателя, посочени в приложение III, не се различават от „управлението на програмата", посочено в раздел Д на приложение IIIC. Следователно изглежда, че договорът предвижда двойна такса за същите услуги, които трябва да бъдат предоставени от жалбоподателя във връзка с управлението на програмата за водоснабдяване. Следователно изглежда, че е налице присъща логическа непоследователност между релевантните разпоредби на договора и че декларацията за завещание, направена от Комисията при сключването на договора относно възнаграждението на изпълнителя за управлението на програмата, не е била безгрешна. Както посочва Комисията в своето становище, този проблем се дължи на явна грешка, допусната от нейните служби.

24. В контекста на отговора си на първото твърдение на жалбоподателя Комисията прие, че е налице салдо в полза на жалбоподателя в размер на 71 165,83 USD, дължимо по сметката за авансови средства, и неизплатена фактура в размер на 38 880,53 EUR за такси за техническа помощ. Очевидно, с оглед постигане на доброволно уреждане на спора с жалбоподателя, Комисията заяви, че е готова да приеме, че договорът, подписан с жалбоподателя, предвижда такса за управлението на сметката за авансови средства в допълнение към възнаграждението, предоставено чрез договора за услуги. Тя обаче

посочи, че преди да може да бъде уредена съответната сума, следва да бъде разрешен въпросът за обосноваването на разходите за оборудване и обзавеждане, закупени от проектни фондове и използвани в жилището на жалбоподателя. В това отношение Комисията посочва, че е повдигнала въпроса с писмо от 26 юни 2003 г. Въпреки това Комисията не посочи в становището си, че копие от това писмо е включено в обемната документация, приложена към жалбата. Това писмо също не фигурира в списъка на приложенията, приложен към становището на Комисията. Освен това подобен проблем не беше включен в констатациите от междинния одитен преглед, съобщени на жалбоподателя и приложени към жалбата. Освен това Комисията по никакъв начин не се позовавала на размера на съответните средства.

25. В становището си по становището на Комисията жалбоподателят:

а) отбелязва, че последните фактури за авансови средства в размер на 4 766,12 USD, доказуемо предоставени заедно с окончателния доклад, са били пренебрегнати от Комисията;

б) посочи, че с изключение на гореспоменатата сума, тя се е съгласила с Комисията по отношение на салдото в нейна полза и на висящата фактура;

в) приветства твърдението на Комисията, че е готова да приеме, че договорът предвижда такса за управлението на сметката за авансови средства; и

г) подчерта, че според нея Комисията е въвела за първи път уговорка относно оборудването и твърди, че това ясно се отнася до друг договор, който отдавна е бил уреден в полза на жалбоподателя, както и до протокол за споразумение, подписан с Комисията.

26. Омбудсманът отбеляза, че:

а) в становището си Комисията не коментира твърдението на жалбоподателя относно плащането на последните фактури за авансови средства в размер на 4 766 USD. 12;

б) жалбоподателят и Комисията се съгласиха, че е налице салдо в полза на жалбоподателя в размер на 71 165,83 USD, дължимо по сметката за авансови средства, и неизплатена фактура в размер на 38 880,53 EUR;

в) Комисията е била готова да приеме, че договорът предвижда такса за управление на сметката за авансови средства (отделна от възнаграждението на жалбоподателя за управлението на програмата), но е поставила уреждането на иска в зависимост от разрешаването на въпроса относно обосновката на разходите за оборудване и мебели, закупени от проектни фондове и използвани в жилището на жалбоподателя;

г) в становището си Комисията не е доказала, че е повдигнала този въпрос пред жалбоподателя преди настоящото разследване и не е предоставила допълнителна

информация по този въпрос;

д) Комисията също така не е обяснила защо този въпрос ѝ пречи да удовлетвори, поне отчасти, твърдението на жалбоподателя; и

е) жалбоподателят посочи, че Комисията е повдигнала този въпрос за първи път в становището си и отбеляза, че той се отнася до изпълнението на друг договор, който вече е бил уреден.

27. С оглед на гореизложеното Омбудсманът стигна до заключението, че Комисията не е обяснила адекватно неплащането на жалбоподателя, поне отчасти, на паричната сума, съответстваща на първото му искане. Този провал може да е случай на лошо управление. Поради това омбудсманът направи следното предложение за приятелско решение:

С оглед на забележките си в точка [26] по-горе омбудсманът предлага Комисията да преразгледа решението си (включително мотивите си) да откаже да удовлетвори, дори отчасти, първото финансово искане на жалбоподателя. В контекста на това преразглеждане Комисията би могла да вземе предвид и забележките на омбудсмана в точка [18—23 *] по-горе, както и съответното белгийско право, приложимо към договора. Комисията се приканва да покани жалбоподателя на среща, за да улесни изясняването на правното положение и търсенето на приемливо за двете страни решение.*

Предложенията, представени на Омбудсмана след неговото приятелско предложение за решение

28. Комисията информира Омбудсмана, че вследствие на неговото предложение и в интерес на предприемането на мерки за разрешаване на въпроса, тя е преразгледала досието и е приела предложението на омбудсмана. Комисията предостави следната информация (в резюме) за това как възнамерява да отговори на предложението. Първо, тя ще покрие плащанията, посочени в част а) от вземането. Второ, самата Комисия е установила релевантно допълнително плащане, което трябва да бъде извършено. Това се състои от просрочени и компенсаторни лихви по предварително финансиране за авансови средства в размер на 2 066,87 USD. Във връзка с това Комисията обясни, че въпреки първоначалната си позиция да не предоставя тази компенсация и въпреки заключението на Омбудсмана, че твърдението, свързано с тази точка, не е било обосновано, Комисията все пак е решила да предложи гореспоменатото плащане, за да компенсира разходите на жалбоподателя за предварително финансиране. Комисията посочи, че е предложила това плащане изключително с цел постигане на споразумение по взаимно съгласие. По-нататък той заяви, че споменатото плащане не може да се тълкува като признаване или приемане на твърденията и обвиненията, отправени от жалбоподателя в коментарите му до омбудсмана.

29. Освен това Комисията отбеляза, че в своите изявления до омбудсмана

жалбоподателят е направил редица изключително критични коментари относно Комисията и нейните служби. Комисията не пожела да отговори на тези въпроси, с изключение на един коментар, в който жалбоподателят предложи, че дадено писмо е било фалшифицирано от службите на Комисията. Комисията постави приемането на предложението на Омбудсмана за приятелско решение в зависимост от оттеглянето на това обвинение от жалбоподателя.

30. В своите забележки по отговора на Комисията на предложението на омбудсмана жалбоподателят приветства готовността на Комисията да намери приятелско решение. Той също така формулира допълнителни специфични искове, включително искания за лихви и обезщетение за колебания в обменните курсове. В същото време тя изрично се е отказала от едно от твърденията си в рамките на настоящото разследване и изрично е оттеглила обвиненията си, посочени в точка 28 по-горе.

31. С оглед на новите искания на жалбоподателя омбудсманът изпрати своите забележки на Комисията. Той предложи Комисията да може да се свърже с жалбоподателя с цел постигане на окончателно споразумение.

32. В отговора си от 26 юни 2008 г. Комисията заяви готовността си частично да отговори на допълнителните искания на жалбоподателя (на обща стойност 36 600 USD и 747,89 EUR) с оглед намиране на „приемливо *за двете страни уреждане по взаимно съгласие*“ . Тя обаче не би могла да приеме някои искания за допълнителни лихви, като обясни, че те са свързани съответно с данъчни обстоятелства в съответната държава членка и с част от случая, по отношение на която омбудсманът е стигнал до заключението, че не е налице лошо управление.

33. Комисията заяви, че е изпратила на жалбоподателя протокол, съдържащ предложението ѝ за постигане на споразумение.

34. На 3 юли 2008 г. жалбоподателят информира Омбудсмана, че възнамерява да подпише протокола. Споразумението между жалбоподателя и Комисията беше окончателно потвърдено от двете страни съответно на 31 юли и 8 септември 2008 г. Споразумението предполага, че салдото по сметката по проекта е било приключено с плащания в размер на 48 486,79 EUR и 101 938,40 USD на жалбоподателя.

Оценка на Омбудсмана след неговото приятелско предложение за решение

35. С оглед на становищата на страните след предложението на Омбудсмана за приятелско решение, омбудсманът заключава, че предложението му е довело до успешен резултат.

36. Освен това Омбудсманът би искал да подчертае, че отговорът на Комисията по този случай е примерен. Още при представянето на становището си Комисията се възползва от възможността да проучи задълбочено съответните събития и да преразгледа действията на своите служби. Той установи недостатъци, призна ги открито и изрази

готовността си да предприеме корективни мерки. Когато впоследствие отговори на предложението на Омбудсмана за приятелско решение, Комисията прие и много задълбочен и конструктивен подход. По-специално, Комисията следва да бъде похвалена за готовността си да използва пълноценно и конструктивно член 3, параграф 5 от Устава на омбудсмана, чиято цел, наред с другото, е да насърчава приятелски решения в рамките на открит и нелегален диалог.

В. Заключения

Омбудсманът заключава, че е постигнато приятелско споразумение.

Жалбоподателят и Европейската комисия ще бъдат информирани за това решение.

П. Никифорос Диамандурос

Съставено в Страсбург на 1 декември 2008 година.